

Dřevěný Kristus / Wooden Christ
composed by Jan Hanuš to poems by Kamil Bednář

I.

Hlásám milost, milost dřevu lesnímu,
jež vydalo kříž.

A hlásám milost hřebům železným
i nástrojům a rukám člověka.

Hlásám pravdu oběti a odpuštění,
aby se již nemnožilo zlo
a člověk mohl býti spasen.

Poklekněme ve svých slovech,
poklekněme ve svém životě.
Vejděme do života jako do chrámu
Nevšímajíce si slámy po žoldnících Herodesových.

Evangelium v očích, evangelium v ústech,
ve svých šlépějích i skutcích, jako východisko i cíl.

<p>Hlásám milost, milost dřevu lesnímu, jež vydalo kříž. A hlásám milost hřebům železným i nástrojům a rukám člověka.</p> <p>Hlásám pravdu oběti a odpuštění, aby se již nemnožilo zlo a člověk mohl býti spasen!</p> <p>Poklekněme ve svých slovech, poklekněme ve svém životě, vejděme do života jako do chrámu nevšímajíce si slámy po žoldnících Herodesových, evangelium v očích, evangelium v ústech, ve svých šlépějích i skutcích, jako východisko i cíl!</p>	<p>I proclaim mercy, Mercy to the forest wood, That provided the cross. And I proclaim mercy to the nails of iron, and to the tools, and to the hands of man.</p> <p>I proclaim the truth of sacrifice and forgiveness, So that evil might multiply no further And man might be redeemed!</p> <p>Let us kneel in our words, Let us kneel in our lives, Let us enter life as a temple Ignoring the stem Herod's mercenaries have left behind, Testament in the eyes, testament in the mouth, In our footsteps, and deeds, as the starting point and the goal!</p>
---	--

II.

Poslal Herodes žoldáky, úplněk, neúplněk,
aby v jediné noci, úplněk, neúplněk,
povraždili možné příští spasitele,
a nebyli žoldáci zlí, nebyli zlí,
říkali si jen: Máme rodinu, ženu a děti, chtějí jíst,
i provedli rozkaz, úplněk neúplněk
a k ránu omývali krev ze svých mečů a halaparten.

Zbyly kruté šlápoty krutých lidí a pláč
a pláč matek....

A přece jako lilie ve snách pnul se jeho hlas neumlčen,
Rostl a sílil v dětském hrdle k velikému budoucímu slovu,
prošel mezi osidly, aby vrah věděl,

že nelze zabít pravdu, že nelze zabít naději,
jen ubohé lidi.

A již tehdy rostlo dřevo kříže, úplněk, neúplněk,
a mladičkový strom šeptal do noci:
viděl jsem vraždění, viděl jsem vraždění,
ale nikoliv ještě ukřižování.

Poslal Herodes žoldáky, úplněk, neúplněk,
aby v jediné noci, úplněk, neúplněk,
povraždili možné příští spasitele,
a nebyli žoldáci zlí, nebyli zlí,
říkali si jen: Máme rodinu, ženu a děti, chtějí jíst,
i provedli rozkaz, úplněk, neúplněk
a k ránu omývali krev ze svých mečů a halaparten.

Zbyly kruté šlápoty krutých lidí
a pláč a pláč matek....
A přece jako lilie ve snách pnul se jeho hlas neumlčen,
rostl a sílil v dětském hrdle k velikému budoucímu slovu,
prošel mezi osidly, aby vrah věděl,
že nelze zabít pravdu, že nelze zabít naději,
jen ubohé lidi...

A již tehdy rostlo dřevo kříže, úplněk, neúplněk,

a mladičkový strom šeptal do noci:
viděl jsem vraždění, viděl jsem vraždění,
ale nikoliv ještě ukřižování.

Herod sent out his mercenaries, full moon or not full moon,
so that in the course of one night, full moon or not full moon,
they would slaughter potential future saviors,
and the mercenaries were not bad, they were not bad,
they only thought: We have families, wife and children, they want to eat,
and they carried out the command, full moon or not full moon
and before morning washed the blood off their swords and halberds.

Left behind were cruel footprints of cruel people
and weeping, and mothers' weeping...
And yet, like a lily in dreams, his voice stretched unsilenced.
It grew and strengthened in the child's throat into a great future word,
Passed through the traps to let the slaughterer know
That one cannot kill the truth, that one cannot kill hope,
Yet the poor people...

And already then, the wood of the cross was growing, full moon or not full
moon,
And the young, young tree whispered into the night:
I have seen slaughter, I have seen slaughter,
But not yet crucifixion.

III.

Zvedněte mne, zvedněte mne,
ležím na ulici jako ztracená drobná mince,
pohlédněte, jsem v modrém oparu nad řekou,
jsem váš sen, jsem vaše vzpomínka na matku,
jsem cinknutí lžičky v léku pro chorého,
ale nejsem ten lék, ani ta lžička,
jsem ruka která jej podala.

Minuli jste mne možná cestou do kostela,
nebo cestou do kasáren Herodesových žoldáků,
kde máte jakési jednání, kde máte jakési jednání,
stále jen jednáte s Herodesem
a já zatím zmrzačený trpím, trpím,
trpím, zmrzačený ve vaší sobecké lidské lásce,
trpím, neboť mi nestačí vaše klec.

Nosím v srdci celý vesmír
a celý vesmír udržuji svou láskou.
Zvedněte mne, zvedněte mne!

<p>Zvedněte mne, zvedněte mne, ležím na ulici jako ztracená drobná mince, pohlédněte, jsem v modrém oparu nad řekou, jsem váš sen, jsem vaše vzpomínka na matku, jsem cinknutí lžičky v léku pro chorého, ale nejsem ten lék, ani ta lžička, jsem ruka která jej podala.</p> <p>Minuli jste mne možná cestou do kostela, nebo cestou do kasáren Herodesových žoldáků, kde máte jakési jednání, kde máte jakési jednání, stále jen jednáte s Herodesem a já zatím zmrzačený trpím, trpím, trpím, zmrzačený ve vaší sobecké lidské lásce, trpím, neboť mi nestačí vaše klec.</p> <p>Nosím v srdci celý vesmír a celý vesmír udržuji svou láskou. Zvedněte mne, zvedněte mne!</p>	<p>Lift me up, lift me up, I am lying on the street like a lost little coin, Look, I am in the blue mist over the river, I am your dream, I am your memory of your mother, I am the clink of a spoon in a medicine for the ailing, But I am not the medicine, nor the spoon, I am the hand that has given it.</p> <p>You have passed me by, perhaps on your way to church, Or on your way to the barracks of Herod's mercenaries, Where you have some dealings, where you have some dealings, You keep on dealing with Herod Whilst I, crippled, suffer, suffer, Suffer, crippled in your selfish human love, I suffer, because your cage is not enough for me.</p> <p>In my heart, I carry the whole universe, And the whole universe I maintain by my love. Lift me up, lift me up!</p>
--	---

IV.

Aj z temnot noci se k nám již nerozběhne beránek!
Což nevidíte, že od Golgaty je stále zatměno slunce
a stále roztržena chrámová opona,
že ruce žoldněřů tak jako v zastaveném filmu
stále jen vrhají kostky
o všechno a o nic, o sebe samé,
o vás, o horší život a horší smrt!

Za každé slovo díků plivnutí,
za každý výkřik chvály bodnutí,
za každý žmolec modlitby trnovou korunu,
za každý dobrý počin hřeb.

Takoví jste ke mně!

Ale jestliže chce být člověk kamenem v srdci,
slepce před zákony stvořeného,
chce-li být hadem,
pomluv a lží a udávání chce-li být strojem
a měnit jiné v nástroje koně temnot,
koně temnot, koně temnot,
jestliže chce být zazděn proti světlu,
aby neviděl, neslyšel, necítil, kde má,
je marné hlásání milosti, je marné hlásání milosti,
neboť chléb marnosti roste z této půdy
a trní nicoty zadává atomový svět.

<p>Aj z temnot noci se k nám již nerozběhne beránek! Což nevidíte, že od Golgaty je stále zatměno slunce a stále roztržena chrámová opona, že ruce žoldnéřů tak jako v zastaveném filmu stále jen vrhají kostky o všechno a o nic, o sebe samé, o vás, o horší život a horší smrt!</p> <p>Za každé slovo díků plivnutí, za každý výkřik chvály bodnutí, za každý žmolec modlitby trnovou korunu, za každý dobrý počín hřeb. Takoví jste ke mně!</p> <p>Ale jestliže chce být člověk kamenem v srdci, slepce před zákony stvořeného, chce-li být hadem, pomluv a lží a udávání chce-li být strojem a měnit jiné v nástroje koně temnot, koně temnot, koně temnot, jestliže chce být zazděn proti světlu, aby neviděl, neslyšel, necítil, kde má, je marné hlásání milosti, je marné, je marné hlásání milosti, neboť chléb marnosti roste z této půdy a trní nicoty zadává atomový svět.</p>	<p>Ah, from the dark of the night the lamb will now come running again! Do you not see that from Golgotha the sun is still dimmed And the temple curtain is still torn, That the soldiers' hand, like in a paused movie Is still throwing the dice Betting all and nothing, betting themselves, Betting you, a worse life, a worse death!</p> <p>For each word of thanks, a spitting, For each cry of praise, stabbing, For each bit of prayer, a crown of thorns, For each good deed a nail. This is how you treat me!</p> <p>But if a man wants to have a heart of stone, Blind towards the law of the created, Should he want to be a snake, Want to be a machine of gossip, lies, and indictment, And change others into instruments of the horse of darkness, Horse(s) of the darkness, horse(s) of the darkness, If he wants to be immured from light, Not to see, not to hear, not feel what he ought to, Vain is his cry for mercy, vain, vain is his cry for mercy. For the bread of futility grows from this soil, And thorns of nothingness will suffocate the atomic world.</p>
---	---

V.

Dřevěný Kristus na dřevěném kříži
uprostřed zelenavých křivek horské krajiny,
zrobený umnou rukou venkovského řezbáře,
po léta stával na rozcestí,
nežli jej strhli, po druhé mučili,
rozmetali a nechali ležet stopu války.

Leží tam dva tisíce let
a ležel tam již tisíce let před tím,
pošlapán válkami a nekonečnými zástupy smrti,
zaléván slzami, ožehnut požáry,
potřísněn krví člověka i zvěře –
a bude tam ležet dokavad jej nezvednete,
neodnesete s láskou dřevěnou hlavu Krista,
neuslyšíte její slova, neuvedete v život.

<p>Dřevěný Kristus na dřevěném kříži uprostřed zelenavých křivek horské krajiny, zrobený umnou rukou venkovského řezbáře, po léta stával na rozcestí, nežli jej strhli, po druhé mučili, rozmetali a nechali ležet stopu války.</p>	<p>Wooden Christ on a wooden cross Amid the greenish curves of the mountain landscape, Made by the skillful hand of a village woodcarver, For years he used to stand at the cross-roads, Before they tore him down, tortured a second time, Dashed to bits and left lying as a footprint of war.</p>
---	--

<p>Leží tam dva tisíce let a ležel tam již tisíce let před tím, pošlapán válkami a nekonečnými zástupy smrti, zaléván slzami, ožehnut požáry, potřísněn krví člověka i zvíře – a bude tam ležet dokavad jej nezvednete, neodnesete s láskou dřevěnou hlavu Krista, neuslyšíte její slova, neuvedete v život.</p>	<p>It has been lying there for two thousand years, And was lying there thousands of years before, Stepped on by wars and endless processions of death, Watered by tears, burned by fires, Stained by the blood of men and animals, And he will keep lying there until you lift him up, Until you carry the wooden head of Christ, Until you hear its words and bring them to life.</p>
---	---

VI.

Hlásám milost, milost tomu, kdo o ni pláče,
a hlásám pravdu oběti:
kdo dává, přijímá,
kdo lakotí, ztrácí,
kdo miluje, ten žije,
ten, kdo nenávidí, umírá,
kdo kleká, ten vzlétá,
kdo hrozí nebesům, změní se v plaza,
kdo rozvaluje chrámy, boří svět,
kdo rozhání a pronásleduje věřící, volá samotu pekel,
kterou zaplňuje jen řev cirků a pach krve padlých gladiátorů.
Kdo dává, přijímá,
kdo lakotí, ten ztrácí,
kdo miluje, ten žije,
tuto milost vám hlásám!

<p>Hlásám milost, milost tomu, kdo o ni pláče, a hlásám pravdu oběti: kdo dává, přijímá, kdo lakotí, ztrácí, kdo miluje, ten žije, ten, kdo nenávidí, umírá, kdo kleká, ten vzlétá, kdo hrozí nebesům, změní se v plaza, kdo rozvaluje chrámy, boří svět, kdo rozhání a pronásleduje věřící, volá samotu pekel, kterou zaplňuje jen řev cirků a pach krve padlých gladiátorů. Kdo dává, přijímá, kdo lakotí, ten ztrácí, kdo miluje, ten žije, tuto milost vám hlásám!</p>	<p>I proclaim mercy, mercy to him who cries for it, And I proclaim the truth of the sacrifice: He who gives, receives, He who scrimps, loses, He who loves, is alive, He who hates, is dying, He who kneels, is flying, He who curses the heavens, turns into a reptile, He who demolishes temples, destroys the world, He who dispels and persecutes believers, calls down the isolation of hell, Which is filled only by the roars of arenas and the odor of the blood of fallen gladiators. He who gives, receives, He who skimps, loses, He who loves, is alive, This mercy I proclaim to you!</p>
---	---